

AZ OLVASÓHOZ

**A veszprémi helytörténeti
kutatásról és írásról**

1984-ben a Veszprém Megyei Múzeumi Igazgatóság gondozásában, a *Veszprém megyei Múzeumok Közleményei*-ben kétrészes publikációt¹ jelentetett meg Hungler József a veszprémi helytörténetírás és kutatás kialakulásáról. Nem von le semmit a publikáció értékéből, hogy a második részre jó egy évet is kellett várni, de legalább volt idő az első részben leírtakat elemezni, „megemészteni”. A nyilvános megjelenést megelőzően a téma jelentősen bővebb változata az MTA VEAB pályázatán első díjat kapott. A 350 oldalas tudománytörténeti tanulmány – ahogy a VEAB értesítőjében is olvasható – olyan alapmunkának tekinthető, melyet a Veszprém város történetét kutatók nagy nyereséggel forgathatnak.²

Hungler tanár úr a már említett írásának bevezető részében joggal jelenthette ki: *„Egyik legnagyobb történelmi múltú városunk Veszprém. Sokat tudnának mesélni ott a kövek is, a letűnt idő néma tanúi Veszprémről, erről a gazdag, változatos világról. [...] Múltja, alakulása, valami különös varázssal húzta, szinte vonzotta magához nemcsak a helyi kutatókat, de a magyar történetírás legnagyobbjai közül is nem keveset. Az a néhány, úgynevezett »lelkes patrióta«, akik Veszprémben a régibb helyi újságok hasábjain, vagy más folyóiratokban közöltek alkalomszerűen kisebb-nagyobb ismertetőket a város történetéből, legnagyobb részét vagy a helyi középiskolák tanárai, vagy a közigazgatás hasonlóan egyetemi végzettségű tagjai voltak, akiknek régibb várostörténeti adatokat is megmentő írásai a mai történetkutatás számára sokszor nélkülözhetetlen forrásértékűek.”*

Az utána következő 45 évben nem született még csak hasonló erejű és alapos elemzés sem Veszprém helytörténetírásáról.

De térjünk vissza az idézett írás témájához. Bizonyára, akiket érdekel ez a téma, sokszor és sokféle szempont szerint átolvasták, tanulmányozták, netán jegyzetelték is az említett tanulmányt. Nem célo, hogy a publikációról elemzést írjak, azonban feltétlenül utalnom kell a már idézett gondolatokra: egyrészt, hogy a város történeti múltja vonzotta a magyar történetírás legnagyobbjait, másrészt kiemelve a nélkülöz-

¹ Hungler József: A veszprémi helytörténetírás és kutatás kialakulása. A tanulmány első része a *Veszprém megyei Múzeumok Közleményei* kiadvány 1984/17. számában jelent meg a 293–318., a második rész az 1986/18. lapszám 535–562.

² A Magyar Tudományos Akadémia Veszprémi Akadémiai Bizottságának értesítője. 1983. I. 41.

hetetlen forrásokat megmentő „lelkes patriótákat”, akiknek munkáját nélkülözhetetlen forrásértékűnek minősítette.

A Tanár Úr írásában sokakat név szerint is említ, hozzátéve azt a jelentős művet is, amivel beírta magát a város helytörténeti aranykönyvébe. Nyilván abban egyet lehet érteni, hogy művének kiadása után – vagyis 1986-tól – ezt a képzeletbeli aranykönyvet mások is gazdagították, úgy, mint a magyar történetírás nagyjai, vagy mint „lelkes patrióták”. Itt a kedves olvasó írja be a képzeletbeli saját könyvébe azokat, akiket arra érdemesnek tart.

Írásában ugyancsak hosszan kitér a városi monográfia ügyére is. Számba veszi, hogy ki mindenki próbálkozott már annak megírásával és az miért hiúsult meg. Szomorú, hogy a legígéretesebb kezdeményezéseknek az érintettek halála vetett véget. Itt megemlítem Véghely Dezsőt és a Lukcsics fivéreket. A későbbi kezdeményezések egy idő után elsüllyedtek a Veszprémi Vár mélységes kútjába. A legutóbbi kezdeményezést – ami 2019-ben indult útjára – már egy láthatatlan ellenség, a COVID hiúsította meg. Csak reméljük, hogy ideiglenesen.³

Veszprém helytörténetének páratlan irodalma van. Érdemes szemügyre venni szintén Hungler József által készített katalógust, ami ugyan nyomtatásban nem jelent meg, de az Eötvös Károly Megyei Könyvtár helytörténeti részlegénél megtekinthető, sőt manapság már elektronikusan is böngészhető. De napjainkban számtalan lehetőség van a helytörténeti kutatónak arra, hogy műveket keressen, vagy Veszprém városára vonatkozó adatokat gyűjtsön. Számtalan közgyűjtemény digitalizálta állományát, továbbá több, erre szakosodott adatbázis is rendelkezésre áll. Elég, ha csak a HUNGARICANA, a MAGYAR NEMZETI DIGITÁLIS ARCHÍVUM (MANDA) és az ARCANUM adatbázisokat említem. Ezek mind olyan források, amikről a Hungler tanár úr által említett kutatók még csak nem is álmodtak.

Az adatgazdákra is találunk utalásokat írásában, melyek alapvetően nem változtak, csak esetleg a fenntartó, vagy az adatgazda személye változott. Maradt a Veszprém megyei Levéltár (most a Magyar Nemzeti Levéltár megyei intézménye), az Eötvös Károly Megyei Könyvtár, a Laczkó Dezső Múzeum (jelenleg mindkettő városi fenntartásban). Szintén elérhető – már jóval szélesebb kutatási lehetőséggel, mint 1986-ban – a Veszprémi Főegyházmegyei Könyvtára és Levéltára.

A helytörténet-írásnak, kutatásnak – túl azon, hogy megmentsen akár jelentős, akár apró (netán lényegtelennek tűnő) emlékeket – egyik végcélja lehet (vagy kell, hogy legyen): a városi monográfia. Nézzük e szempontot is figyelembe véve, miként áll a helytörténeti szénánk? Hozzá kell tennem, hogy az alábbi felsorolások nem teljesek és csak a saját észrevételeimet tükrözi.

³ Örvendetes, hogy a kezdeményezés folytatódik. Veszprém város polgármestere 2021. szeptember 22-re összehívta a Várostopörténeti Monográfia Munkabizottság tagjait, ahol a felkért és az elnöki tisztet elfogadó Solymosi László az MTA rendes tagja is jelen volt.

A veszprémi várostörténeti kutatások eddig eredményei és hiányai

Átfogó történeti feldolgozások

Veszprémről a múltban sem készült önálló, monografikus igényű történeti munka. A legtöbbet említett összefoglalások csak egy-egy történeti időszakokat dolgoztak fel. A teljesség igénye nélkül, például (a sort mindenki a saját igénye, érdeklődési körének megfelelően egészítheti ki) Véghely Dezső: *Emléklapok rendezett-tanácsú Veszprém város közigazgatási életéből* (Veszprém, 1886 és hasonmás kiadás: Veszprém, 2012). Hornig Károly: *Veszprém múltja és jelene* (Veszprém, 1912 és hasonmás kiadás: Veszprém, 2016). Gutheil Jenő: *Az Árpád-kori Veszprém*. (Veszprém, 1977). Hungler József: *Veszprém településtörténete*. (Veszprém, 1988). Hungler József: *A török-kori Veszprém*. (Veszprém, 1986). Korompay György: *Veszprém*. (Budapest, 1956). Egyedisége okán is ki kell emelni a Varga Béla által írt és szerkesztett *Veszprém város Lexikona* kiadványt, ami 2009-ben jelent meg. Ugyancsak említésre méltónak tartom a *Veszprémi Szemle* könyvek sorozatot is, ahol az alapítvány több hiánypótló könyvet jelentetett meg hasonmás kiadásban, illetve újakkal gazdagította a veszprémi helytörténeti irodalmat.

Az említett szerzők csak egy-egy szeletet, vagy összegzéseket mutattak be a város történetéből. Később is igen értékes munkák jelentek meg Veszprém történelmi múltjából, mint Lichneckert András munkái, melyek elsősorban Veszprém vármegye történetével foglalkoztak, de tárgyalták Veszprém város történetét is. Például: *Veszprém vármegye összeírásai, 1696, 1715, 1720*. (Veszprém, 2002), *Veszprém vármegye községeinek urbáriumai, úrbéri és települései szerződésai 1690–1836* (Veszprém, 2009). Szükséges megemlíteni a Veszprémi Kaleidoszkóp eddig megjelent könyveit is, melyek Márkusné Vörös Hajnalka gondozásában jelentek meg. Jelentős és a monográfia megírásához nélkülözhetetlen Gutheil Jenő: *Veszprém város okmánytára 1002–1523*. (Veszprém, 2007.) és Solymosi László megjelent könyvei, mint *Supplementum ad Monumenta civitatis Vesprimiensis (1000–1526) – Veszprém Város Okmánytára*. Pótkötet. Érszegi Géza–Kumorovitz L. Bernát: *Veszprémi regeszták*. Budapest, 1953., vagy dr. Perényi József munkái.

Az elkészült művek sorában jelölni kell a XVIII–XIX. században készült, latin nyelven íródott egyháztörténeti munkákat is, amelyek közül több – ezeket Hungler József is említette – foglalkozik a város történetével, mint például: Beke Kristóf: *Historia diplomatica almae diocesis Vesprimiensis periodus* (kézirat, é. n. a Veszprémi Érseki Könyvtár gyűjteményében), vagy: *Adatok a Veszprémi Püspökség történetéhez* (kézirat, é. n. a Veszprémi Érseki Könyvtárban). A felsorolást – ami önkényes – még hosszasan lehetne folytatni, de helyhiány miatt is, ez most elmarad.

Kutatás, forrásközlés, résztanulmányok

Különösen a XX. században számos könyv, tanulmány és forrásközlés (résztanulmány) született, melyek a város történetének sok részletét tárják fel. Azonban meg kell jegyezni: mind ez idáig nem folyt szervezett, minden részkérdésre és korszakra kiterjedő, egységesen megtervezett, hosszú távú kutatási program. Ennek következtében mind a forrásközlés, mind a részfeldolgozások tekintetében igen tetemesek a hiányok. Például még nem készült segédlet (és ismereteim szerint nincs is tervbe véve) Veszprém város tanácsuléseinek jegyzőkönyveiről sem, ami jelentősen megkönnyítené a források kutatását. Fogyatékosak ismereteink a nagy történeti korszakokról (pl. középkor, törökkor, a város két világháború közötti és 1945 utáni története stb.). Másrészt keveset tudunk, illetve csak részismeretekkel rendelkezünk a város életének, történetének fontos területeiről (Pl. a gazdaság szerkezetéről és fejlődéséről, jóllehet színvonalas üzemtörténeti munkák sora alapozta meg a kérdéskör feldolgozását, vagy a városi társadalom fejlődéséről stb.). Mindezek miatt nem rendelkezhetünk olyan munkákkal, melyek elméleti igényrel is elemezték a veszprémi városfejlődés sajátosságait. Bár ebben közrejátszott az is, hogy az évszázadok során – elsősorban a XX. századi kataklizmákban – jelentős mennyiségű iratanyag megsemmisült.

Bibliográfia

Néhány értékes munka ellenére nem rendelkezünk Veszprém történetére vonatkozó szakirodalom egészét tartalmazó bibliográfiával. Korábban Tóth Dezső és dr. Csiszár Miklósné munkájaként jelentek meg bibliográfiák a *Veszprém megyei Honismereti Tanulmányok*-ban Veszprém megye helyismereti bibliográfiája címmel és az 1991–2000 közötti időszakot öleli fel. Tóth Dezsőnek jelentek még meg ugyanebben a kiadványban Veszprém megyei kéziratok helyismereti művek bibliográfiája.⁴ Ezt megelőzően Onika Olga szerkesztésében jelent meg a *Veszprém megye irodalma 1945–1969-ig*. Majd a *Veszprémi Szemlében* (2018. 1. sz.) Pákozdi Szilvia: *Veszprém helytörténeti könyveinek bibliográfiája 2011–2016*; (2017. 3. és 4. sz.), *Veszprém helytörténeti könyveinek bibliográfiája (2005–2006)*, *Veszprém helytörténeti könyveinek bibliográfiája (2006–2008)* (*Veszprémi Szemle* 2014. 4. sz.).

A *Veszprémi Szemle* folyamatokban megjelent 26. és 51. tematikus számok a repertóriumok, melyek csak a folyóiratban megjelent írásokat tartalmazzák. Hungler József által készített és Veszprémről szóló írások katalógusát – mint már említettem – az Eötvös Károly Megyei Könyvtár elektronikusan már hozzáférhetővé tette. Ez esetben ki kell emelni az Eötvös Károly Megyei Könyvtár helytörténeti részlegének a megalakítását, kiemelve dr. Csiszár Miklósné szerepét, ami az egyre bővülő bibliográfia kialakításához vezetett. Ez kellő alapot biztosít az elengedhetetlen és a teljes körű bibliográfia elkészítéséhez.

⁴ A nyomtatásban megjelent bibliográfiáról Juszt Miklós és Pákozdy Szilvia egy internetről is elérhető adatbázist készített. Lásd: <http://www.veml.hu/leveltar/id-80.html>

Források

Az elsődleges levéltári források közötti tájékozódáshoz csak a Veszprém Megyei Levéltár utolsó fondjegyzéke szolgálhat kiindulópontul. Az eltelt időben örömdetesen megnőtt az interneten elérhető levéltári források jegyzéke, de ez nem pótolja a rendszerezett és alapos gyűjtőmunkát. Örömdetes, hogy Veszprém középkori történetére vonatkozó és a Rómában a pápai levéltárban található oklevelekről regesztát készített Lukács József. De nem történtek határozott lépések Veszprém történetére vonatkozó források kópiáinak beszerzésén (és jegyzékén) túl Veszprém történetét dokumentáló, más hazai és külföldi levéltárakban található forrásanyagok módszeresebb feltárására, illetve jegyzékeinek publikálására. Kezdeményezések vannak, de nem tervezett. Még kevesebb tájékoztató jegyzék áll rendelkezésre a szóba jöhető múzeumi anyagot illetően.

A sajtó, mint alapvető fontosságú másodlagos forrás feltárása terén nélkülözhetetlen segítséget jelenthet Nagy László munkája (*Veszprém megyei hírlapok és folyóiratok bibliográfiája 1820–1956*), ami azonban felemás, hiszen 1956-tól nem készült új bibliográfia. Hasonlóan még nem történt meg – illetve csak részben – a városban megjelent folyóiratok kereshető formában való digitalizálása. Egyedüli kivételt jelent a *Középdunántúli Napló/Napló* digitalizálása, aminek állománya az ARCANUM adatbázisában érhető el. Ismereteim szerint a XIX. és XX. században megjelent megyei és városi lapok digitalizálása elkezdődött, de az üteme rendkívül lassú, és nem látható annak folytatása sem (*Veszprém* – hetilap, 1865–1866; *Veszprémi Független Hírlap* 1881–1897; *Veszprémi Ellenőr* 1901–1902, 1906–1909; *Veszprém megyei hivatalos heti közlöny* 1877–1887). Emellett az EKMK helytörténeti részlege az I. világháború évfordulójához kapcsolódóan évenként digitalizált néhány korabeli (1914–1918) megyei folyóiratot, csak sajnos nem kereshető formában. Elektronikusan is elérhető, például: a *Veszprémi Szemle* és – bár nem helytörténeti folyóiratként határozta meg magát – a *SÉD* kritikai folyóirat. Örömdetes, hogy elektronikus formában a HUNGARICANA portálon elérhetőek a Laczkó Dezső Múzeum kiadványai, valamint időközben – igaz, csak az ARCANUM adatbázisában – de elérhetővé váltak az MTA VEAB szakbizottságai által készített kiadványok is.

Kutatók és a „lelkes patrióták”

A kutatható adatbázisok megléte, vagy az iratok, dokumentumok elérésének könnyebbége mit sem ér, ha nincs megfelelő számú, képzettségű és elhivatott kutató: legyen akár képzett történész, vagy elhivatott és kellő tudással felvértezett „lelkes patrióta”.

Elméletileg Veszprémben akár több száz is lehet azoknak a kutatóknak a száma, aki részt vehetnek a várostörténeti kutatásokban, résztanulmányok készítésében, esetleg a leendő monográfia megírásában. De ez csak elméleti feltevés. Mert felmerülhet úgy is a kérdés: eddig vajon miért nem történtek meg például a monográfiakészítés előmunkálatai? Mi volt az oka, hogy senki nem érezte feladatának, hogy megkezdjék, majd következetesen végig vigye a város történetének írásba fektetését? Az anyagi feltételek, esetleg az

érdeklődés hiánya? Mindezeket az észrevételeket alátámaszthatja, hogy a korábban jól működő műhelyek „kifulladtak”, a kiadványok – amelyek ugyan nem tisztán veszprémi témákat dolgoztak fel – megjelenése esetlegessé vált (*Honismereti Tanulmányok*,⁵ *Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei*, *Veszprémi Történelmi Tár*, a különböző kalendáriumok, több, egy témát körüljáró és bemutató kiadványok). Mára Veszprémben (tisztán a helytörténetet szemlélve) egyedül a *Veszprémi Szemle* várostörténeti folyóirat „vitézke-dik”, közöl olyan tanulmányokat – és nem csak ismeretterjesztés szintjén –, melyeket a későbbiekben fel lehet használni a monográfia megírására.

Bizonytalannak tartom a nagyszámú (?) veszprémi történész/kutató jelenlétét is. A városban székelő közgyűjteményekben természetesen vannak szakemberek, csak többségének publikációs hajlandósága nem megfogható a nagyközönségnek szóló kiadványokban, valamint publikációs intenzitásuk sem magas (igaz, bibliográfia sem készült ezekről a kiadványokról és publikációkról). Az utóbbi időben kiadott műveket is csak néhány „fanatikus” történész jegyzi. De a jelen elemzéséhez az is hozzátartozik, hogy a 2019-ben kezdődött pandémia miatt a közgyűjtemények munkatársai is kénytelenek voltak „bezárni”, azonban az intézmény internetes oldalán jelentették meg írásaikat, hogy az érdeklődő közönséget új információkkal – vagy olvasnivalóval – lássák el. Öröndetes, hogy ezek a megjelent tanulmányok kibővítve, megfelelően jegyzetelve már alkalmasak arra, hogy fontos résztanulmányokká váljanak.

De a kérdés csak kérdés marad: kik azok, akik az alap kutatásokat elvégzik, majd egy elvárt színvonalú és tartalmú publikációban azt megismertetik a szakmai- és az érdeklődő közönséggel? Hungler tanár úr említette, hogy a „lelkes patrióták” legnagyobb részét vagy a helyi középiskolák tanárai, vagy a közigazgatás hasonlóan egyetemi végzettségű tagjai voltak. Áttekintve csak a *Veszprémi Szemle* repertóriumában felsorolt szerzőket, az említett csoportok tagja – mint szerzők – sajnos egyre gyéribben jelentkeznek. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy más kiadványban nincsenek jelen az említett csoport tagjai, csak az ott közölt írások már nem a helytörténet/várostarténet kutatás és írás elvárásai szerint készültek, így figyelembe venni, mint résztanulmányt, már csak korlátozottan lehet. A hosszú idő óta e területen mozgó, alkotó, publikáló szerzők köre gyakorlatilag állandó (sajnos számuk egyre fogy), már jobbára nyugdíjasok – de még igen aktívak és munkásságuk alapvetően meghatározó Veszprém (hely)történeti életében –, a fiatal korosztály pedig csak szórványosan jelentkezik egy-egy írással.

A fent leírtak esetleg azt (is) sugallhatják, hogy nincsenek meg a személyi feltételei e nagy mű megírására. Úgy tűnik, de nem feltétlenül.

---

⁵ Örömteli hír, hogy a *Veszprém megyei Honismereti Tanulmányok* XXII. kötetét hamarosan kiadja a Veszprém megyei Honismereti Egyesület.

Végszó

A hely (Veszprém) története várja a kutatóit (!) – a helytörténeti tanulmányok várják kiadójukat (?). Megjegyzem: eléggé gyér azon városi mecénások száma is, akik támogatnák vagy támogatják Veszprém helytörténeti kutatásait, a kapcsolódó kiadványok megjelentetését. Üdítő kivétel az OOK Press Nyomda, amely eddig is önzetlenül támogatta – többek között – a *Veszprémi Szemle* megjelentetését.

Helytörténeti tudományos munkák publikálását – ismereteim szerint – Veszprémben csak a *Veszprémi Szemle* vállalja és tekinti alapfeladatának. Az a folyóirat, ami már – talán nem túlzó – országos kuriózum is, a maga „vegytiszta” várostörténeti/helytörténeti profiljával. A *Veszprémi Szemle* ez idáig szisztematikusan rakta egymásra azokat az építőköveket, amelyek egy rendszeresen megjelenő, színvonalas és klasszikus várostörténeti folyóirat felépítését eredményezte, egyben megtartva az alapító főszerkesztő által lefektetett elvet: a város „laikus” közönségének szóljanak az írások. De vajon nem ez az elv váltotta ki a „hüvös távolságtartást” az ún. „szakmától”?

Pedig volt és van is rá lehetőség, hogy akár a történészi, vagy éppen a levéltári kívánalmaknak is megfelelő írás kerüljön az olvasó elé, melyek jelentős részét már lektorok bírálják el. Azonban egy várostörténeti, helytörténeti lap nem teheti meg, hogy ún. „jelkes patrióta” írásokat ne fogadjon be.

Komoróczy György a *Helytörténetírás és kiadványpolitika*⁶ című írásában leszögezte: Nyilvánvaló, hogy a helytörténetírást elsősorban, de nem kizárólagosan, a helyi történészek hivatottak művelni – bár legnagyobb történetíróink kiemelkedő helytörténeti munkákat írtak a múltban és írnak ma is, amelyeknek módszere példamutató lehet. Az is természetes, hogy nem lehet a helyi történészek monopóliumává tenni a helytörténetet, mert akkor a dilettantizmus veszélye fenyegetne, hiszen a feldolgozás vágya nem jelenti egyúttal a feldolgozás képességét is. Sok stúdiumra, elmélyült kutatásra van szükség egy-egy komoly tanulmány megírásához. És főként vigyázni kell arra, nehogy régebbi munkák kivonatává váljék valamely dolgozat, mert az ilyen jellegű kompilációk nem viszik előre a tudományos igazságok felderítését.

Tisztelt Veszprémi Lokálpatrióták!

Hungler József 1957-ben a *Napló* című napilapban „Amivel Veszprém történetírói még adósak” című összefoglaló cikksorozatában⁷ a következőket írta: „Mentsünk meg minden legkisebb történelmi értékű, helyi vonatkozású dolgot, amivel Veszprém egykori kultúráját bizonyíthatjuk.”

Veszprém 2023-ban Európa Kulturális Fővárosa. Hungler tanár úr írása óta addigra eltelik 66 év.

⁶ Komoróczy György: *Helytörténetírás és kiadványpolitika*. *Alföld*, 1962. 5. sz. 122–124.

⁷ Hungler József írása három egymást követő napon jelent meg: *Középdunántúli Napló*, 1957. ápr. 02. 4., ápr. 03. 2. és ápr. 04. 4.

És, valljuk meg, azóta is adósai vagyunk. A veszprémi századok virtuális térképén még mindig sok a fehér folt. Az időrétegek számos szeletében még alap kutatásokra sem került sor. A múlt geológusainak még mindig nagyon sok „mélyfúrásra” van szükségük ahhoz, hogy felszínre kerüljenek a legértékesebb Veszprém-leletek. E sorok Olvasóját is ilyen mélyfúrásokra szeretném buzdítani –, hogy a jövő is derűsebb arccal tekintsen ránk.

Ezért – vélt vagy valós adósságunk törlesztésére –, Veszprém város- és társadalomtörténetének „búvárlására”, közzétételére buzdít és kér minden kutatót és lelkes patriótát

a Főszerkesztő

A Veszprémi Szemle megjelenését támogatták

Debreczeni János György	Veszprém
Kecskés Csabáné	Veszprém
Dr. Kovács Gyula	Székesfehérvár
Nagy Jánosné	Veszprém
Tomor Veronika	Sümeg
Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtár	Pétfürdő
Vörösmarty Mihály Könyvtár	Székesfehérvár

Honoráriumról lemondottak:

Debreczeni János György
Dr. Földesi Ferenc
Dr. Karlinszky Balázs
Kovács Győző Gyula
Molnár János
Rainer Pál